

Lausunto

Verohallinnon päätös vuodelta 2018 toimitettavassa verotuksessa noudatettavista luontoisetujen laskentaperusteista

Autoalan Keskusliitto ry ja Autotuoajat ja -teollisuus ry kiittävät mahdollisuudesta tutustua Verohallinnon päätökseen luontoisetujen laskentaperusteista. Esitämme tässä lausunnossamme joitakin muutoksia sähkökäyttöisten työsuhdeautojen laskentaperusteisiin.

Sähköautojen määrä on Suomessa hitaassa kasvussa ja erityisesti työsuhdeautojen segmentissä ladattavien sähköautojen määrä on kuluvan vuoden aikana yleistynyt selvästi. Täyssähköautoja on kuluvan vuoden tammi-lokakuussa rekisteröity 409, kun vastaava määrä viime vuonna oli 178. Ladattavien hybridautojen määrä on kasvanut tätäkin nopeammin: tammi-lokakuussa niitä ensirekisteröitiin 1 971, kun viime vuonna vastaavaan aikaan määrä oli 975. Suurin osa sähköautoista on hankittu työsuhdeautoiksi.

Toimitamme tarvittaessa mielellämme lisätietoja tässä lausunnossa esittämiemme muutosten taustalle täyssähköautojen ja lataushybridien käyttökustannuksista ja toimintasäteistä, jotta näiden käyttövoimien käyttökustannusten taso voitaisiin korjata vastaamaan paremmin niistä aiheutuneita kustannuksia autoedun luontoisarvoa määrittäessä.

Ladattavien hybridien alempien käyttökustannusten huomioon ottaminen verotuksessa

Sähköauton käyttökustannukset ovat selvästi polttomoottoriautoja alemmat, sillä sähkön hintaan ei kohdistu samantyyppisiä valmisteveroja ja hiilidioksidipäästöihin pohjautuvia energiaveroja kuin bensiiniin ja dieselpolttonesteeseen. Luontoisetupäätöksen 17 §:ssä määritelläänkin, että vapaassa autoedussa perusarvoon lisättävästä käyttökustannusten osuudesta vähennetään 0,08 euroa kilometriltä tai 120 euroa kuukaudessa, jos auton ainoa mahdollinen käyttövoima on sähkö.

Nykyinen ainoastaan täyssähköautojen käyttökustannusta alentava laskentakäytäntö ei kompensoi ladattavien hybridien alemmaa käyttökustannusta. Ladattavien hybridien sähkökäytön toimintasäde on akkuteknologian kehittymisen myötä kasvanut ja latausverkoston laajeneminen on lisännyt käyttäjän mahdollisuuksia ladata akkua matkojen välillä. Sähkökäytön toimintasäde ladattavilla hybrideillä on tyypillisesti 30–80 km, joten sähkömoottorilla on mahdollista ajaa suurin osa työsuhdeautoilla tehdyistä matkoista.

Ladattavien hybridautojen käyttökustannusten on arvioitu olevan 30–40 prosenttia polttomoottori-käyttöisiä autoja edullisemmat. Vaikka kustannusero riippuukin siitä, paljonko akkua ladataan, nykyinen käytäntö, jossa kustannukset oletetaan samaksi kuin bensiini- ja dieselikäytössä, antaa ladattaville hybrideille liian korkean käyttökustannuksen eikä täten arvosta luontoisetua käypään arvoon.

Ehdotamme tästä syystä, että 17 §:ssä määriteltävä käyttökustannuksia koskeva ohjeistus kirjattaisiin seuraavasti:

”Vapaassa autoedussa perusarvoon lisättävästä käyttökustannusten osuudesta vähennetään 0,08 euroa kilometriltä tai 120 euroa kuukaudessa, jos auton ainoa mahdollinen käyttövoima on sähkö, ja 0,04 euroa kilometriltä tai 60 euroa kuukaudessa, jos autossa on polttomoottorin lisäksi ladattava ajovoima-akku.”

Sähköauton lataamisesta työpaikalla muodostuvan luontoisedun verotusarvo

Sähköauton lataaminen työpaikalla on luontoisetu, jonka määrän arvioimiseksi edellytetään nykyisin edun arvon tarkkaa mittaamista. Tämä edellyttäisi käytännössä työnantajalta latauspistokekohtaista mittausta, joka tulisi kohdentaa työntekijäkohtaisesti. Edun tarkan arvon määrittämisvelvoite lisää latauspaikkojen investointikustannuksia ja vähentää työnantajien halukkuutta investoida latauspaikkojen rakentamiseen. Tämä on ristiriidassa liikenne- ja energiapoliittisten tavoitteiden kanssa, joiden mukaan latausverkoston tulisi Suomessa laajentua markkinaehtoisesti ilman mittavia yhteiskunnallisia tukia.

Koska lataussähkön edun arvo on pieni, sille olisi mielekästä arvioida kiinteä verotusarvo vastaavalla tavalla kuin on tehty ravintoedulle tai matkapuhelinedulle. Lataussähkön päiväkohtainen verotusarvo voitaisiin määritellä erikseen täyssähköautoille ja ladattaville hybridi-autoille. Näin välttyttäisiin hallinnollisesti työläältä ja kustannuksia aiheuttavalta työntekijäkohtaiselta seurantavelvoitteelta.

Työnantajan kotiin maksaman latauslaitteen verotusarvo

Nykytilanteessa työnantajan palkansaajan kotiin kustantamaa erillistä sähköauton latauslaitetta kohdellaan käypään arvoon arvostettavana luontoisetuna. Latauslaite on kuitenkin tulkittavissa auton välttämättömäksi varusteeksi, sillä auton sähkökäyttö edellyttää autolle soveltuvaa latauslaitetta. Kotitalouden normaalien sähköpistokkeiden kautta ei aina ole mahdollista ladata suuritehoisia sähköauton akkuja tai latausajajat muodostuvat niillä ladattaessa kohtuuttoman pitkiksi.

Ehdotamme, että sähköauton kotiin kustannettava latauslaite luokiteltaisiin talvipyörien kaltaiseksi verovapaaksi auton välttämättömäksi varusteeksi. Tällöin 20 §:n muotoilu voitaisiin muuttaa seuraavasti:

”Autoon hankitut lisävarusteet autopuhelinta, tavanomaisia talvipyöriä ja sähköauton latauslaitetta lukuun ottamatta otetaan huomioon autoedun arvoa määrittäessä.”

Kunnioitavasti

Pekka Rissa
toimitusjohtaja
Autoalan Keskusliitto ry

Tero Kallio
toimitusjohtaja
Autotuoajat ja -teollisuus ry